

«فرهیختگان» آلبوم‌های پرفروش پس از انقلاب را بررسی می‌کند

نوستالژیک‌ها در صدر

موسیقی این روزها به یکی از پرطرفدارترین سرگرمی‌های بشر تبدیل شده است و تنها با داشتن یک هندزفری و یک گوشی معمولی می‌توانید هر آهنگی را که بخواهید، دانلود کنید و گوش دهید. این روزها بازار موسیقی هم داغ است و خیلی‌ها به دنبال این هستند که خواننده شوند و آهنگ‌شان را به هر نحوی که شده به گوش مخاطبان برسانند، اما اینکه این اقبال را پیدا کنند مخاطب آهنگ‌شان را با گوش جان بشنود و آلبوم‌شان پرمخاطب شود، مساله‌ای است مهم. در این گزارش می‌خواهیم به آلبوم‌های پرفروشی بپردازیم که در دوره انتشارشان توانستند حجم زیادی از مخاطبان را با خود همراه کنند و در روزگاری که دنیای مجازی هنوز معادلات جدیدی در بازار موسیقی، شکل نداده بود به فروش میلیونی رسیدند. البته ما در کشورمان هیچ جایی را برای ثبت این آلبوم‌ها با فروش میلیونی نداریم. در این گزارش به گفته تهیه‌کننده یا خود خواننده اعتماد کردیم، اما در دنیا منابعی مانند بیل‌بور و جود دارند که آمار فروش «سی‌دی» و «دانلود اینترنتی» آلبوم‌ها و «سینگل»‌ها را به‌طور دقیق و بدون یک رقم بالا و پایین اعلام می‌کنند.

یادداشت

نگاهی به نمایش «فاندو و لیز»

وحشتی خالی از نور و رنگ

ایمان رنجبر
روزنامه‌نگار

«فاندو و لیز» عنوان نمایشی است که در سالن چارسو ازجمله سالن‌های مجموعه تئاتر شهر تهران اجرا می‌شود. «فاندو و لیز»

از نمایشنامه‌های معروف «فرناندو آربال تران» است که «هوشمند هنرکار» آن را کارگردانی می‌کند. آربال نویسنده‌ای اسپانیایی‌الاصل ولی ساکن فرانسه است. او علاوه‌بر نمایشنامه‌نویسی، شاعر، بازیگر، کارگردان و نقاش هم هست. معمولا آثار آربال را با تئاتر آوانگارد، تئاتر وحشت یا تئاتر ابزورد تعریف می‌کنند و آثارش را می‌شناسند. برخی معتقدند که آربال بازمانده و مهم‌ترین فرد از نسل نویسندگان، شاعران و هنرمندانی است که کارهایی با ماهیت تجربی و نوآورانه داشته‌اند. هنرمندانی که عموما هنرهای پذیرفته شده را به چالش می‌کشند و دست به خلق آثاری با سبک مخصوص خودشان می‌زنند. همچنین وی را بنیانگذار «تئاتر وحشت» قلمداد می‌کنند. اما بسیاری دیگر هم «آربال» را با تئاتر ابزورد می‌شناسند. تئاتر ابزورد؛ یعنی تئاتری معناپخته که پوچ‌انگاری را دربر دارد. اصلا ابزورد را پوچ‌انگاری ترجمه می‌کنند، در تئاتر نمونه‌های دیگر آن می‌شود آثار «ساموئل بکت» «اوژن یونسکو» و...

نمایشنامه «فاندو و لیز» هم مثل دیگر کارهای «آربال» اثری آوانگارد است و این هم رگه‌های تئاتر وحشت و ابزوردیسم را در خود دارد. اما وقتی پای نمایش «هوشمند هنرکار» می‌نشینید، کمتر «آربال» را می‌بینید. لازم است قصه این نمایش را یک بار باهم مرور کنیم، «فاندو و لیز» قصه مردی به نام «فاندو» و نامزدش «لیز» است، «لیز» دختری فلج و ناتوان جسمی است. اینها قصد سفر به شهری خیالی به نام «تار» را دارند. در بین راه به سه مسافر دیگر بر می‌خورند که اتفاقا آنها هم مقصدشان «تار» است. در نسخه‌ای که ما از «فاندو و لیز» می‌بینیم، کارگردان کار به درستی فهمیده است اقتضای این نمایش، دکور سنگین و طراحی صحنه آنچنانی نیست. به همین دلیل ما با دکور صحنه‌ای شلوغ و اعجاب‌برانگیز مواجه نمی‌شویم. اما کارگردان به یک نکته دیگر توجه نداشته است و اینکه برای ساختن فضایی وحشت‌گونه یعنی همان چیزی که در ذهن «آربال» بوده و در دل متن نهفته است، نور و موسیقی دو عنصری هستند که می‌تواند به کمک او بیاید اما هنرکار از این دو عنصر کمترین بهره را برده است، حتی نتوانسته از موسیقی هم برای فضاسازی وحشت حاکم بر نمایشنامه «فاندو و لیز» بهره ببرد. طراحی صحنه، لباس، گریم، نور، موسیقی و... عناصری هستند که به صورت‌بندی یک اثر کمک می‌کنند. وقتی کارگردان در چیدمان حاکم بر صحنه نتواند به کمک عناصری فراتر از حضور بازیگر همچون نور، گریم و لباس بر چشم‌نوازی صحنه بیفزاید، در شکل‌دهی فضای نمایشنامه شکست خواهد خورد. در «فاندو و لیز» که هنرکار روی صحنه برده است، نور عقیم مانده است. طراحی گریم و صله‌نچسبی به نمایش است و این مساله در گریم دو تن از آن سه مسافر بین‌راهی کاملاً مشهود است. گریمی که بیشتر به بالماسکه شباهت دارد تا برای متون «فرناندو آربال». اگرچه اطلاعاتی که گریم در ارائه آن عقیم مانده است در طراحی لباس جبران شده ولی همچنان در برخی موارد، همان ضعف‌های گریم را دارد.

سال ۱۹۶۸ «آلخاندرو خودوروفسکی» فیلمی با همین عنوان ساخت که فیلمنامه‌اش را خود آربال نوشت. در آن فیلم کارگردان کاملاً حواسش به موسیقی، طراحی نور و گریم هست و همچنین آن سه مسافر که هیچ، حتی کوچک‌ترین بازیگر هم جای خودش را می‌داند و تعریف می‌شود. نکته‌ای که در مورد بازیگران این نمایش وجود ندارد اینکه عمده تمرکز کارگردان بر بازی‌های دو بازیگر نقش «فاندو» و «لیز» است و برای سه بازیگر نقش مسافر، هیچ کارکرد دراماتیکی قائل نشده است. گفتنی است این نمایش که پرستو کرمی، میثم یوسفی، مهناز غمخور، علی طاهری و سیاوش خادم‌حسینی در آن بازی می‌کنند، هر روز تا ۱۵ دی‌ماه ساعت ۱۸ در سالن چارسو روی صحنه است.

فرهیختگان

سایت روزنامه

www.FARHEEKHTEGAN.ir

برگ سبز، بیمه‌نامه و کارت خودرو پژو ۴۰۵ مدل ۹۰ به رنگ نقره‌ای – تالیلیک به شماره موتور ۱۹۱۳۹۸۰۱۲۴۹۰ و به شماره شاسی ۲۱۲۴۵۷ NAAM ۰۱ CA VBE مفقود و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد.

آلبوم «حسرت» و «فاصله» محمد اصفهانی

عاطفه جعفری
روزنامه‌نگار

سال ۷۷ برای محمد اصفهانی نقطه پرتاب و آغازگر راه خوانندگی او بود. «حسرت» آلبومی است که او در سال ۷۷ با آهنگسازی خودش، شادمهر عقیلی، فواد حجازی و شهرام حسن‌زاده منتشر کرد.

این آلبوم چهارمین آلبوم این خواننده بود اما جزء پرفروش‌ترین آلبوم‌های موسیقی بعد از انقلاب است. غلامعلی علمشاهی، مدیر شرکت آوای نکسا درباره فروش این آلبوم گفته است: «آلبوم حسرت آن زمان حدود یک میلیون و ۵۰۰ هزار کاستش فروش رفت و حدود ۱۰۰ هزار نسخه هم سی‌دی این آلبوم فروش رفت. آن زمان هنوز سی‌دی به آن شکل باب نشده بود و بحران دانلودی هم که این روزها همه گیر شده، وجود نداشت.» زمستان ۷۸، محمد اصفهانی آلبوم «فاصله» را راهی بازار کرد. همکاری اصفهانی و بهروز صفاریان در سال ۷۸ در آلبوم «فاصله» باعث شکل‌گیری موج جدیدی از موسیقی پاپ در ایران شد. اتفاقات خوبی که برای این آلبوم و سبک آن رخ داد، باعث شد که روند عمر هنری صفاریان تغییراتی اساسی را به خود ببیند و او بیشتر در بین اهالی موسیقی مورد توجه قرار بگیرد. اصفهانی و صفاریان آخرین بار یک سال و نیم پس از انتشار آلبوم «فاصله» در کنار هم دیده شدند و همکاری مشترک‌شان ادامه داشت. موفقیت‌های گسترده‌ای که این آلبوم برای صفاریان رقم زده بود باعث شد که او به‌شدت سرگرم کارها و پیشنهادهای جدید شود و همین موضوع باعث قطع همکاری اش با محمد اصفهانی شد.

سال ۸۱ محمد اصفهانی آلبومی با عنوان «نون و دلک» را منتشر کرد که همچنان، این آلبوم پرفروش‌ترین آلبوم موسیقی او در حوزه پاپ است. این آلبوم توسط شرکت ایران گام منتشر شد و فروش نسخه‌هایش به میلیون رسیده است.

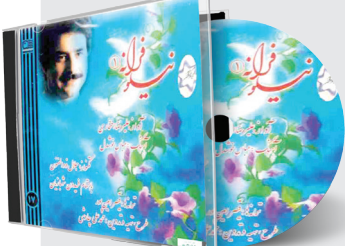
آلبوم «گل آفتابگردون» گروه آریان

نخستین گروه موسیقی پاپ ایرانی به نام گروه آریان نامگذاری شد. این گروه کار خودشان را از نیمه نخست سال ۱۳۷۸ آغاز کردند. محمدرضا گلزار یکی از اعضای این گروه بود. گروه آریان نخستین آهنگ مشترک خود را با

کریس دی‌برگ، خواننده مشهور ایرلندی در تهران اجرا کرد و همین باعث شهرت‌بیشتر این گروه شد. اولین آلبومی که از این گروه منتشر شد، آلبوم «گل آفتابگردون» بود که بسیار پرفروش شد. چهار آلبوم دیگر توسط این گروه منتشر شد، اما هیچ کدام مثل آلبوم «گل آفتابگردون» پرمخاطب و پرفروش نشد.

آلبوم «نیلوفرانه» علیرضا افتخاری

علیرضا افتخاری را خواننده پرفروش‌ترین و پرمخاطب‌ترین آلبوم تاریخ موسیقی ایران می‌دانند. خواننده‌ای که صدایش در دهه ۶۰ و ۷۰ بیش از هر خواننده دیگری از رسانه‌های عمومی و خصوصی پخش می‌شد. او در سال ۱۳۷۴ آلبومی تحت عنوان «نیلوفرانه» را روانه بازار کرد که با استقبال فوق‌العاده مردم روبه‌رو شد. فروش حدود سه میلیون نسخه‌ای این آلبوم، نشان داد که چقدر مردم آن زمان این آلبوم و موسیقی اصیل ایرانی را دوست داشتند و از آن استقبال کردند.

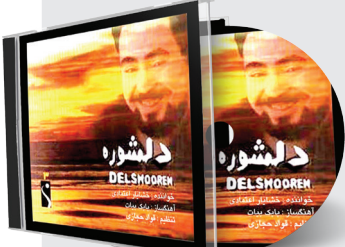
آلبوم «غزلک» و «گل‌بتون» سعید شهروز

آلبوم «غزلک» سعید شهروز در سال ۷۹ توجه همگان را به خود جلب کرد. «غزلک» را می‌توان یکی از بهترین آلبوم‌های بعد از انقلاب در سبک موسیقی پاپ کشور دانست. دومین اثر سعید شهروز با فروش بیش از

چهار میلیون نسخه‌ای، یکی از پرفروش‌ترین آلبوم‌های بعد از انقلاب لقب گرفت. وجود قطعه «خورشید خانم» در فروش فوق‌العاده این آلبوم نقش بسزایی داشت. شهروز با ارائه آلبوم «غزلک» محبوبیت بسیار زیادی در میان مردم پیدا کرد. سال ۸۲ او آلبوم «گل‌بتون» را ارائه کرد. با توجه به تغییراتی که در اشعار داده شد، فروش خیلی خوبی داشت و دومین آلبوم پرفروش سعید شهروز تاکنون است. «گل‌بتون»، «وقتشه» و «ابلیس» و «چوب حراج» کارهای موفق این آلبوم بودند.

آلبوم «دلشوره» خشایار اعتمادی

«دلشوره» را اولین آلبوم پاپ بعد از انقلاب می‌دانند. آلبومی که بعد از انتشار کلی سروصدا کرد و جزو آلبوم‌های پرفروش شد. ترانه‌سرای این آلبوم شهرام دانش بود و آهنگساز و تنظیم‌کننده آن هم مرحوم بابک بیات.

آلبوم «دهاتی» شادمهر عقیلی

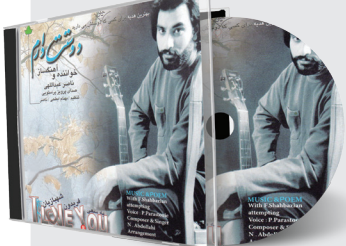
«دهاتی» نام آلبوم موسیقی شادمهر عقیلی است که با ۱۰ آهنگ در اردیبهشت سال ۷۸ منتشر شد و سال ۹۲ دوباره به دلیل استقبال فراوان بازنشر شد. بنابر اعلام منابع متعدد این آلبوم

با ۱۰ میلیون نسخه فروش به عنوان پرفروش‌ترین آلبوم تاریخ موسیقی پاپ ایران بعد از انقلاب، معرفی شده است. در دی‌ماه ۹۲ که چند ماه از آغاز وزارت علی جنتی بر مسند ارشاد می‌گذشت، شرکت ایران گام با طرح جدیدی دوباره این آلبوم را بازنشر کرد و همین باعث انتقاد بسیاری شد و در نقد‌های زیادی نوشتند: «الان یعنی چه که بعد این همه سال تازه می‌خواهند آلبوم «دهاتی» سال ۱۳۷۸ را باز نشر کنند؟! یعنی دیگه ما هیچ مشکلی نداریم؟! اگر آلبومش خوبه چرا اون موقع منتشر نشده است؟ سال گذشته بود که شادمهر عقیلی به خاطر یک اظهارنظر دوباره

تیتربک رسانه‌ها شد.

او که کنسرتی در امارات داشت، حین برگزاری کنسرت بعد از تمام شدن یک آهنگ، با اشاره به فیلم «لاتاری» گفت: «دیگر ما را در دبی نمی‌گذارم. این فیلم را هم بگیرد و به همه نشان دهد تا بداند ایرانی بالاتر از همه است، ما به اماراتی‌ها باج نمی‌دهیم و هیچ احتیاجی به آنها نداریم!» هنوز دلایل دقیق اینکه چرا شادمهر این حرف را زده مشخص نیست اما گفته می‌شود مسئولان امارات با اجرای آهنگ «ای ایران» مشکل داشتند و رفتار ناشایست اماراتی‌ها علیه شهروندان ایرانی باعث گرفتن چنین تصمیمی شده است. البته برخی دیگر هم اعتقاد دارند فیلم «لاتاری» و موضوع حساسیت‌برانگیز این فیلم باعث شده تا شادمهر چنین تصمیمی بگیرد.

آلبوم دوست دارم ناصر عبداللہی

ناصر عبداللہی با آن سبک خاص خوانندگی اش مخاطبان زیادی داشت، زمانی که آلبوم «دوست دارم» را منتشر کرد با توجه به شعرهای این آلبوم و نوع خواندن او توانست مخاطبان بسیاری پیدا کند که از هم سبقت می‌گرفتند تا آلبوم را خریداری کنند و حالا این آلبوم جز پرفروش‌ترین آلبوم‌های موسیقی ایران نامگذاری شده است.

چارسو

اظهارات علیرزاده بعد از بازدید از نمایشگاه حسن روح‌الامین

حسین علیرزاده در دیدار از نمایشگاه «الحق مع علی» که در گالری شماره یک فرهنگسرای نیاوران برپاست گفت: «هنر، تکنیک و عشق در آثار روح‌الامین درهم تنیده شده است. بادی‌ن آثار این نمایشگاه این حس در من ایجاد می‌شود که گویی نقاش در صحنه واقعه حضور داشته است. همچنین می‌توان عشق و اعتقاد را در آثار روح‌الامین دید.» «سرگروه‌های سینمایی و آیین‌نامه‌اکران در سال آینده»، «کمک به سینماهای ضعیف با ایجاد اکران‌های همزمان فیلم‌های قوی»، «تلاش در جهت رفع مشکل مطالبات معوق فیلم‌ها از سینماها» و «تعامل بیشتر دوصنف در حل مشکلات صنفی به جای مراجعه به نهادهای دولتی و دوری از بروکراسی‌های اداری.» در پایان مقرر شد کارگروهی متشکل از سه عضو از هر انجمن با تشکیل جلسات منظم نسبت به موضوعات مورد هدف، مشکلات پیش روی اکران فیلم در سینماها و مسائل مبتلا به دوصنف، راهکارهای عملی اندیشیده و نسبت به اجرای شیوه‌های برون‌رفت اقدام شود. در این نشست محمدقاصد اشرفی، منصور نورپور، مصطفی هاشمی، محمدرضا صابری، غلامرضا فرجی و علی اصغر جلیلی از انجمن سینماگران ایران و همچنین علی سرتیپی، مرتضی شایسته، مهدی صیباغ‌زاده، سعید خانی، بیژن امکانیان و همایون امکانیان در محل انجمن سینماداران حضور داشتند.

تشکیل کارگروهی برای رسیدگی به مشکلات اکران فیلم‌ها

کارگروهی مشترک بین انجمن سینماداران و انجمن صنفی کارفرمایی موسسات پخش فیلم برای رسیدگی به موضوعات مرتبط با این دو انجمن برگزار شد. در این جلسه موضوعاتی در ارتباط با مسائل و مشکلات پخش و اکران فیلم‌های سینمایی و موضوعات مشترک میان سینما و پخش‌کنندگان مورد بحث قرار گرفت که ازجمله آن می‌توان به این موضوعات اشاره کرد: «سرگروه‌های سینمایی و آیین‌نامه‌اکران در سال آینده»، «کمک به سینماهای ضعیف با ایجاد اکران‌های همزمان فیلم‌های قوی»، «تلاش در جهت رفع مشکل مطالبات معوق فیلم‌ها از سینماها» و «تعامل بیشتر دوصنف در حل مشکلات صنفی به جای مراجعه به نهادهای دولتی و دوری از بروکراسی‌های اداری.» در پایان مقرر شد کارگروهی متشکل از سه عضو از هر انجمن با تشکیل جلسات منظم نسبت به موضوعات مورد هدف، مشکلات پیش روی اکران فیلم در سینماها و مسائل مبتلا به دوصنف، راهکارهای عملی اندیشیده و نسبت به اجرای شیوه‌های برون‌رفت اقدام شود. در این نشست محمدقاصد اشرفی، منصور نورپور، مصطفی هاشمی، محمدرضا صابری، غلامرضا فرجی و علی اصغر جلیلی از انجمن سینماگران ایران و همچنین علی سرتیپی، مرتضی شایسته، مهدی صیباغ‌زاده، سعید خانی، بیژن امکانیان و همایون امکانیان در محل انجمن سینماداران حضور داشتند.